

Ετσι είναι... ΑΝ ΕΤΣΙ ΝΟΜΙΖΕΤΕ

Ο Χριστός... προσεχώς ξανασταυρώνεται

Του Δρα ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ, επίκουρου καθηγητή Πανεπιστημίου Αθήνας.

Διανύοντας μια κρίσιμη για την ανθρωπότητα περίοδο που μέλλει να διαμορφώσει τον κοινωνικό και γεωγραφικό χάρτη του κόσμου, οι προσπάθειες ηγεσιών και πολιτών δεν στρέφονται απλά στην ανάλυση των εν δυνάμει γεγονότων αλλά στην πρόβλεψη των προσημασμένων από τις υπερδυνάμεις, προσεχών κινήσεων, που ίσως θίγουν ζωτικά συμφέροντα της χώρας μας.

Κάτω από το βάρος αυτών των σκέψεων, δεν θα πρέπει να έχει διαφύγει της προσοχής μας η προσπάθεια των υπερδυνάμεων να οικοδομήσουν ένα καινούργιο εκκλησιαστικό «στάτους κβο» με νέο δυναμικό πόλο τη Χριστιανική Ορθοδοξία. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση Μπους «...αναμένουμε και θα ενισχύσουμε έναν ενεργότερο ρόλο εκ μέρους της Ορθοδοξίας στις συντελούμενες μεταβολές στην Ανατολική Ευρώπη...».

Είναι πλέον φανερό ότι τόσο οι «άθεοι» Σοβιετικοί, όσο και οι Χριστιανοί της CIA, αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν τις μεταφυσικές ανησυχίες των λαών της περιοχής σαν υποκατάστατο μιας καταρρέουσας κομματικής και νεοϊμπεριαλιστικής κηδεμονίας.

Δύο είναι όμως τα βασικά προβλήματα που εμποδίζουν την υλοποίηση του σχεδιασμού. Πρώτον η αδυναμία της Ορθόδοξης Εκκλησίας να ελιχθεί επιτυχώς στους διεθνείς πολιτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς διαδρόμους, κατά το πρότυπο του Βατικανού. Δεύτερον η ισχυρή ελληνική επιρροή πάνω στα Ορθόδοξα κέντρα εξουσίας, που έχει τις ρίζες της, στο ενιαίο ιστορικά και πολιτιστικά τρίγωνο, Ελληνισμός - Χριστιανισμός - Βυζάντιο.

Προκειμένου να ξεπεραστούν τα δύο αυτά εμπόδια, έχουν αναληφθεί εκ μέρους των υπερδυνάμεων πρωτοβουλίες σε δύο επίπεδα.

ΠΡΩΤΟΝ: Πρωτοβουλίες αναβάθμισης του κοινωνικού και πολιτικού ρόλου και των δυνατοτήτων παρέμβασης της Ορθοδοξίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι γνωστή η δοξαστική υποδοχή του πατριάρχη Δημητρίου στην Αμερική καθώς και η ραγδαία πολιτική αναβάθμιση του Πατριαρχείου Μόσχας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πατριάρχης Μόσχας Αλέξιος είναι βουλευτής, διορισμένος στο συνέδριο των αντιπροσώπων και θερμός υποστηρικτής της περεστρόικα. Τέλος αυτό που θα πρέπει να σημειωθεί είναι, η προσπάθεια κάθε μιας από τις υπερδυνάμεις να αναδείξουν σαν επικρατέστερο διάδοχο του πατριαρχικού θρόνου της Κωνσταντινούπολης, η μεν μία τον Αλέξιο, η δε άλλη τον Αμερικής Ιακώβο.

Αυτό που θα πρέπει να θεωρείται δεδομένο είναι η επιλογή της Κωνσταντινούπολης σαν κέντρου ανάπτυξης της Ορθοδοξίας, εφόσον η Μόσχα σαν χώρος, δημιουργεί αμφιβολίες προθέσεων στους λαούς της περιοχής, ενώ η ανάδειξη ενός Ορθόδοξου Βατικανού στο χώρο των Στενών θα εξυπηρετούσε ευρύτερους σχεδιασμούς των υπερδυνάμεων στην περιοχή.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Με στόχο την κάμψη της ελληνικής επιρροής επιχειρούνται επεμβάσεις κατάλυσης της δυνατότητας παρέμβασης Πατριαρχείων ελληνικής επιρροής. Αναφέρουμε ενδεικτικά τη μεθοδευμένη από την ισραηλινή κυβέρνηση προσπάθεια κατάλυσης των δικαιωμάτων του ελληνικότατου πατριαρχείου Ιεροσολύμων, καθώς και τη βίαιη προσπάθεια απομάκρυνσης των Ελλήνων της Σοβιετικής Γεωργίας (Επικαιρότητα 27-4-90, σ.20), κύριου παράγοντα στήριξης και ελέγχου του νεοσυστατού για πολιτικούς λόγους Πατριαρχείου Γεωργίας (Μεσημβρινή 1-3-90).

Στο εσωτερικό της Ελλάδας όπου η δύναμη της Ορθοδοξίας αναδεικνύεται ουσιαστικά σε κύρια πολιτειακή συνιστώσα, η παρέμβαση έχει υψηλότερη εκπροσώπηση. Σαν πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Ελλάδα διορίζεται ο Μ. Σωτήρχος, με κύριο προσόν το ότι είναι προστατευόμενος του αρχιεπισκόπου Αμερικής Ιακώβου Κουτούζη. Από την πρώτη στιγμή της εγκατάστασής του στην Ελλάδα ο κ. Σωτήρχος πραγματοποίησε μια χιονοστιβάδα επαφών με μητροπολίτες, παπάδες και εκκλησιαστικούς παραγοντες, διευρύνοντας τα εκκλησιαστικά ερείσματα των ΗΠΑ στην Ελλάδα. Δεν θα πρέπει τέλος να ξεχνάμε και ορισμένες δηλώσεις του που παρ' ολίγον να τον εμπλέξουν σοβαρά στις περιπλοκές ισορροπίας και αντιθέσεις της εκκλησιαστικής μας ζωής (Ταχυδρόμος 8-3-90).

Επειδή όμως δεν υπάρχει έλεγχος των μαζών αν δεν προϋπάρχει σαν φαινόμενο ο φανατισμός και η πόλωση, δεν είναι τυχαία ίσως η διαμόρφωση της αίσθησης ενός ισλαμικού κινδύνου, που αφενός μεν θα έδινε τις αφορμές Χριστιανικών επεμβάσεων σε πλουτοπαραγωγικές περιοχές, αφετέρου θα καλλιεργούσε έντεχνα τον ζητούμενο θρησκευτικό φανατισμό. Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Ι. Βαριβιτσιώτη «...έναν νέο κίνδυνο γεννάται για τον Χριστιανισμό (!) και για ολόκληρη την υφήλιο. Είναι ο πανισλαμισμός...».

Ομως είναι πραγματικά αστείο να μιλάμε για ισλαμικό κίνδυνο και να αναφερόμαστε στο Ιράκ, το Ιράν, τη Λιβύη και τις άλλες Αραβικές χώρες, οι οποίες ούτε στρατιωτικές δυνατότητες έχουν χωρίς τα «χριστιανικά» όπλα που τους παρέχουν τα ανεπτυγμένα βιομηχανικά κράτη, ούτε εν τέλει δυνατότητες αντιπαρατάξης απέναντι στην τεχνική και πολιτική υπεροπλία θανάτου που διαθέτουν τα βιομηχανικά έθνη.

Η μοναδική δυνατότητα που έχουν τα μουσουλμανικά κράτη, δοσμένη ασφαλώς από το Θεό των χριστιανών, είναι το πετρέλαιο. Το δύσσομο αυτό υγρό και η διακύμανση της τιμής του, αποτελεί την ουσία του ισλαμικού κινδύνου που θα πρέπει να αντιμετωπίσει η καταρρέουσα βιομηχανική κοινωνία.

Δεδομένης της προσπάθειας των υπερδυνάμεων να ξανασταυρώσουν προσεχώς τον Χριστό της Ελληνικής Παγκόσμιας Ορθοδοξίας στο όνομα πολύ ευτελών γήινων αγαθών, όπως το πετρέλαιο, το χρήμα και η ανθρώπινη ματαιοδοξία, μήπως θα πρέπει να υπάρξουν άμεσες ελληνικές ενέργειες; Η ανάπτυξη μιας Εθνικής Εκκλησιαστικής πολιτικής σε διεθνές επίπεδο είναι ένα έργο που δεν μπορεί να αφεθεί στα χέρια μητροπολιτών και ξένων πρέσβων.

Μήπως έφτασε η ώρα της δημιουργίας ενός Εθνικού υπουργείου Θρησκευμάτων και η ανάδειξη της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας σαν διεθνές κέντρο θρησκευτικής ανά τον κόσμο παρέμβασης;

Τέλος αυτό που θα πρέπει να τονίσουμε είναι ότι τα δραματικά γεγονότα που ίσως μέλλει να συμβούν στις ερήμους της Μέσης Ανατολής δεν πρέπει να μας κάνουν να ξεχνάμε ότι η μάχη των εθνικών μας συμφερόντων θα δοθεί ίσως... εν καιρώ στο Αιγαίο, τη Θράκη και την Κύπρο και πρέπει να μας βρει ενωμένους και ικανούς υλικά και ψυχολογικά να ανατρέψουμε τους οποιουδήποτε σχεδιασμούς των υπερδυνάμεων.